

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

7. NEDELJA MED LETOM - 23. februar 2025

Polikarp, škof, mučenec; Božja služabnica Magdalena Gornik, mistikinja

Ob 8.00: za žive in pokojne farane

Ob 10.00: + Mihaela Mlakar, 20. obletnica smrti ter + starši Mlakar in Padar

Ponedeljek: 24. 2. 2025

Matija, apostol; *spomin Marije Pomočnice kristjanov*

Ob 18.30: + Julij Hočevar, brat nadškofa Stanislava Hočevarja

Torek: 25. 2. 2025

Valburga, opatinja

Ob 18.30: + Luciano Pasutto, ob rojstnem dnevu

Sreda: 26. 2. 2025

Aleksander (Branko), škof

Ob 7.00: po namenu

Četrtek: 27. 2. 2025

Gabrijel Žalostne Matere Božje, redovnik

Ob 18.30: ob rojstnem dnevu za pokojne starše Julijano in Antona Novak

Petek: 28. 2. 2025

Roman, opat

Ob 18.30: + Zvone Pečnik, po namenu Majde

Sobota: 1. marec 2025

Feliks III., papež

Ob 18.30: v priprošnje sv. Judu Tadeju

8. NEDELJA MED LETOM - 2. marec 2025

Agnes (Neža) Praška, klarisa, opatinja

Ob 8.00: za žive in pokojne farane

Ob 10.00: + starši Gombač in + Terezija Virč

Župnija

Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 23. 2. do 2. 3. 2025

KO ODPUŠČAMO, NAM JE ODPUŠČENO

Rože od Valentinovega dne so že ovenele, praline pojedle. Na ta dan si tisti, ki so si blizu in se imajo radi, izrazijo majhne pozornosti in velike besede. Naj govori rože! Valentinovo praznujejo tudi sodobniki, ki o sv. Valentinu kot škofu v Terniju še niso slišali. Na veliko govoriti o ljubezni in jo praznovati je nekaj velikega. Potem pa se vmeša Jezus z nadležnim vprašanjem: "Kaj delate posebnega?" Takšna ljubezen je nekako normalna. Vsak ima rad svojo vrsto. Na ta način se ljubezen izmenjava, ne pa tudi pomnožuje. Rad imam tistega, ki me spoštuje, s katerim se razumem, in obratno. Takšna ljubezen je enaka izmenjavi prstanov pri poroki. Izmenjava ljubezni je lepa in dobra. Če bi ljubezen do bližnjega bila pravilo, kako drugače bi izgledal svet. Vendar pa ni iznajdba krščanstva in tudi ne njegovo bistvo.

Vsak moški in vsaka ženska zna ljubiti. Pogosto ne-kristjani in ne-verniki ljubijo še bolj iskreno in strastno. Z dobro voljo ni težko ljubiti tistih, ki so nam blizu, s katerimi dobro shajamo in nam ljubezen vračajo. Toda tudi ta ljubezen je, kar dodobra izkušajo zakonski pari, omejen vir, občutljiva sadika, ki jo je treba potrpežljivo gojiti. Lepo je, če ljubezen delimo, "naj jaz ljubim, ne da bi me drugi ljubili" (sv. Frančišek Asiški). Toda tudi ta ljubezen pozna tveganje. Lahko se zgodi, da ostane neopažena, če ni vzajemna.

Kako se lahko zgodi, da nam bližnji postanejo sovražniki; zakaj se globoka naklonjenost spremeni v odtujenost, brezbržno trdosrčnost in globok odpor; da se ljudje, ki so si blizu, razidejo; da se prvotno ljubeče vzdušje v zakonu in družini lahko sprevže v nasprotje; da se v civilni družbi razvname agresivna sovražnost do drugače mislečih ali do tujcev? Soočamo se s pojavom sovraštva.

Jezus je realist, noče biti všečen, računa s tem, da bomo imeli tudi sovražnike in nasprotnike. Zato nas danes s svojo **zapovedjo ljubezni do sovražnikov** sooči z brezpogojno ljubeznijo. Te ljubezni ni mogoče živeti v znamenju vrtnic, sladkarij ali nakita. Mogoče pa jo je živeti skupaj Jezusom.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

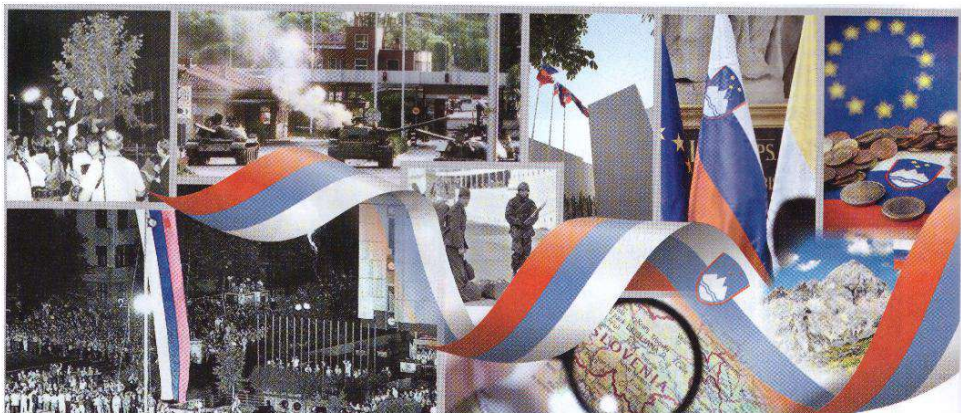
Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

V prihodnjem tednu imajo otroci šolske počitnice, zato seveda tudi verouka ni. V Veržeu imamo salezijanci od nedelje, 2. marca zvečer do sobote, 8. marca, vsakoletne duhovne vaje, na katerih bom tudi sam, zato tisti teden za vse razrede tudi ne bo verouka. Maša na Rudniku bo samo na pepelnično sredo zvečer v cerkvi in na prvi petek v kapeli. Pred mašo bo ob 18. uri križev pot. Bolnike na domovih bom obiskal že prihodnji petek, 28. februarja.

Ta teden do sobote je še čas, da se odločite za nadškofijsko romanje v Oglej. Do zdaj vas je 6 prijavljenih. Še enkrat lepo povabljeni.

LJUBEZEN DO SOVRAŽNIKOV!?

Za napadalno vojno in vojaško agresijo ni nobenega opravičila. Dovoljena je vojaška intervencija, ki jo odobri pristojna oblast (npr. Varnostni svet OZN), če gre res za preprečitev nadaljevanja hudega in neznesnega teptanja človekovih pravic državljanov s strani kake diktature ali za osvoboditev resnično stiskanega ljudstva, nad katerim se izvaja genocid. Tako je pred leti interveniral NATO na Haitiju. Podobne so tudi intervencije v Afriki, če pride do iztrebljanja ene etnije s strani druge. Drugače pa je **uporaba vojaške sile dovoljena samo v primeru lastne pravične obrambe.**

Kdaj in pod kakšnimi pogoji, gledano s stališča družbenega nauka Cerkev, je mogoče ali celo nujno za obrambo uporabiti vojaško silo? Dr. Anton Stres je na to vprašanje predstavil *sedem pogojev* za upravičeno in dovoljeno uporabo vojaške sile v obrambni vojni.

Prvi pogoj je, da gre za odpor proti agresiji ali drugi povzročitvi zla nad določeno državo, ljudstvom ali skupino ljudi, ki je hudo, gotovo in trajno. Za vsako sicer hudo dejanje, ni mogoče terjati spopada z nepredvidljivimi in milijonskimi izgubami.

Drugi bistveni pogoj je, da so izčrpane vse druge, nenasilne možnosti za odvrnitev zla ali prenehanje neznesnega krivičnega stanja, tako da je vojni spopad

zadnji ukrep. Vendar pa lahko nastopi velika težava, kdaj lahko rečemo, da so vsa druga sredstva izčrpana. Za to je potreben čas, ki pa največkrat koristi agresorju. Zato je pomembno, da je obramba pred krivičnim napadalcem hitra in učinkovita, da se zmanjša število žrtev. Tudi je zelo pomembno, da mednarodna skupnost nikoli ne prizna protipravno izvršenega in agresorskega dejanja, ne glede na to, kako dolgo traja.

Tretji pogoj je tako imenovana proporcionalnost: Tudi če gre za pravično stvar in tudi če so izčrpane vse druge možnosti, tako da vojaška intervencija predstavlja resnično edini preostali poslednji ukrep, je ta upravičen in moralno dopusten, če lahko razumno in utemeljeno predvidevamo, da posledice vojaškega posega, ki so vedno negativne in rušilne, ne bodo povzročile hujšega kakor je tisto, ki ga želimo preprečiti. Iz tega tudi sledi, da je uporaba vojaške sile dovoljena samo tedaj, če lahko razumno in utemeljeno sklepamo, da bo oborožen spopad uspel, kar je **četrti pogoj.**

Iz zahteve po proporcionalnosti in izgubami, ki jih lahko pričakujemo od uporabe vojaške sile, sodi tudi posebno pomembna **peta zahteva**, da civilno prebivalstvo ne sme biti izpostavljeno prehudim izgubam. Tudi vojna ima svoja pravila, tudi v vojni ni vse dovoljeno. Ta zahteva je predmet posebne mednarodne, ženevske konvencije iz leta 1949, in je postala del notranjih pravilnikov vojske in državne zakonodaje. Tudi 2. vatikanski koncil še posebej obsoja vsako vojaško dejanje, uperjeno proti civilnemu prebivalstvu.

Šesti pogoj za to, da lahko moralno upravičeno uporabimo vojaško silo, je odločitev o vojaški intervenciji s strani "legitimne oblasti", se pravi tiste, ki je odgovorna za "obče dobro". O vojni sme odločati tisti, od katerega upravičeno pričakujemo najvišjo stopnjo razsodnosti in odgovornosti za prihodnost sveta. Obstaja mednarodna avtoriteta, ki jo predstavlja Organizacija združenih narodov.

Sedmi pogoj je vzpostavitev miru. Samo tista vojna intervencija, ki ima namen vzpostaviti pravičen red in na ta način utrditi mir, je opravičljiva. To pomeni, da ni opravičljiva nobena osvajalna ali kako drugače zainteresirana vojna, s katero bi si napadalec obetal dobičke in prednosti v prihodnosti.

/nadškof dr. Anton Stres, poznavalec družbenega nauka Cerkev in politične filozofije/

"Tistemu, ki te udari po enem licu, nastavi še drugo"

(Lk 6,29)

Ne, Jezus ni bil naivnež. Ne zahteva pasivnosti, niti tega, da bi se morali odpovedati boju proti zlu in prizadevanju za resnico in pravičnost. Pokaže le na to, da vračanje zla z enakim zlom, četudi v imenu pravičnosti, ne spremeni človeške družbe. Potrebna je nova drža, ki ne išče mere v tem, kar se je že zgodilo, ampak dejanje, ki ustvarja nekaj novega in preseka začarani krog sovraštva. In to dejanje je **odpuščanje**. Ne pomeni pozabljanje tega, kar se je zgodilo, pač pa je pogumna odločitev za neko novo prihodnost. Značilno je, da je glagol odpustiti v mnogih jezikih blizu glagolu "dati". Izkušstvo odpuščanja je hkrati izkušstvo podarjenosti bivanja.

/škof dr. Anton Jamnik/